

ע"פ 5494/17 - סמיר קבאה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורם פליליים

ע"פ 5494/17

כבוד הנשיאה מ' נאור
سمיר קבאה

לפני:
המערער:

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום בחדרה מיום
5.7.2017 בתיק תו"ב 20781-06-09 שניתנה על ידי
כבוד השופטת ר' סגל-מושר

בשם המערער: בaczman

פסק דין

לפני ערעור על החלטת בית משפט השלום בחדרה (השופטת ר' סגל-מושר) מיום 5.7.2017 שלא לפסול עצמו מלבדו בתו"ב 20781-06-09.

רקע

1. נגד המערער הוגש ביום 28.6.2009 כתוב אישום המחייב לו עבירות של אלימות ואיומים במשפחה. מהמתואר בכתב האישום עולה כי המערער תקף את אשתו וילדיו במגוון איורים שונים, אים עליהם ובמקרים מסוימים גרם לחלקם חבלות של ממש. לאחר שהמערער כפר בעבודות כתוב האישום, ישיבת ההוכחות הראשונה בתיק נקבעה ליום

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

.15.9.2009

2. ההליכים בתיק דן התעכבו והתארכו ממגוון רחב של סיבות: החלטה על פסולות המותב והחלפתו בעקבות כן (ראו: ע"פ 7759/09 קבאה נ' מדינת ישראל (1.11.2009)); החלפת המותב השני שנקבע לדון בתיק בעקבות פרישתו; דוחית רבות של מועדי דיןונים בעקבות מצבו הבריאותי של המערער; החלפת באי כוחו של המערער (פעם ראשונה בעקבות נסיבות אישיות של הסניגור ופעם נוספת עקב החלטה של הסניגוריה הציבורית); והחלפה של המותב השלישי שנקבע לדון בתיק בעקבות מעברו של זה לכהונת בית משפט אחר. יעיר שה החלפת המותבים הביאה לכך שהליך מהעדויות נשמעו פעמיים נוספים, עובדה שתרמה אף היא להתרכות ההליך.

3. לאחר דברים אלו הועבר התקיק בתחילת שנת 2013 לטיפולו של המותב הנוכחי. בהחלטתו המפורטת של בית המשפט קמא מיום 5.7.2017 (ההחלטה מושא הערעור דן) מתוארות באריכות הנסיבות שבعقبותיהן הליך זה המשיך להתארך על פני שנים נוספות. בראשית הדרך עקב יתורו של המערער על "צוג מטעם הסניגוריה הציבורית ודוחיות שניתנו לו לטובת הסדרת יציגו". לאחר מכן עקב דוחיות מרובות שניתנו בעקבות בעיותיו הבריאותיות של המערער, כמו גם קשיים להביא את העדים מטעמו לבית המשפט בידי הדיינים שנקבעו (המערער הצהיר פעם אחר פעם על עשרות עדיו ההגנה מטעמו אך לרוב פרטיהם לא נמסרו ופעמים אחרות אלו לא הופיעו לדיןם מסיבות שונות). בעקבות אירועים חוזרים ונשנים בהם המערער פנה אל מרכז רפואי שonyms בסמוך למועדי הדיינים שנקבעו בעניינו, הורה בית המשפט קמא ביום 22.12.2016 למשטרת טيبة לקבל לידיה העתקים של תיקו הרפואיים של המערער ממרכזים הרלוונטיים. מסמכים אלו גיבו את טענותיו של המערער באופן חלק.

4. ביום 4.6.2017 נקבע דין לשמעית עדיו ההגנה, אולם גם בהזדמנות זו לא התייצבו העדים מטעמו של המערער. בפתח הדיון הודיע המותב כי זה יהיה הדיון האחרון שיוקדש לשמעית עדויות, אך לאחר מכן ניאות בית המשפט קמא לקבוע עוד מועד. בנוסף, הורה בית המשפט קמא על הבאת שלושת העדים שזומנו ולא התייצבו באותו היום: שני בניו של המערער ואבי המתלוונת. הדיון נקבע ביום 2.7.2017 ובתחילה ביקש המערער לדבר דווקא על מצבו הרפואי. בית המשפט הורה לערער להתקדם עם עדות העדים, וציין שטייעונים מסווג זה ניתן יהימע במעמד הסוכומים. בעקבות דברים אלו ביקש המערער כי המותב יפסול את עצמו מלהמשיך ולדון בהליך. בית המשפט הבahir לערער כי בקשתו נדחתת וזה הודיע כי בכוונתו להגיש ערעור. למען שלמות התמונה יוער כי טרם נעלמת הדיון, ולאחר פניה של המותב, הצהירו בניו של המערער – אשר כאמור זומנו עדדים מטעמו ושוהבו לדון בהוראת בית המשפט – כי מעולם לא הביאו בפניו או בפני כל אדם אחר הסכמה או כוונה להuide לטובתו.

ההחלטה על פסולות

5. ביום 5.7.2017 פורסמו נימוקי המותב לדחית בקשה פסולות. בין השאר נכתב בהחלטה כך:

"בית המשפט העליון חזר ופסק כי פסילת שופט מלשכת בדיון, איננה מעשה של מה בכר וכי אם לא קיים חשש ממשי למשוא פנים, הרי מדובר בצעד מרוחיק לכת הפוגע בתקינות ההליכים השיפוטיים ועלול להאריך את הטיפול בהם שלא לצורך [...]".

7. מכיוון שאני סבורה כי המקירה הנוכחי אינו נמנה עם החיריגים לכל זה, כי העורתי והחלטותי כפי שפורטו לעיל היו ענייניות ולא הייתה להן או בהן כל מטרה או כוונה אחרת מזו שהושמעה באופן מפורש, אז לטעמי המשך טיפול בתיק זה לא יביא לפגיעה בצדק או במראות פניו." (שם, פסקאות 46-47)

על החלטה זו הוגש ביום 6.7.2017 הערעור שלפניי.

טענות המערער

6. עיקר טענותו של המערער כי דעתו של בית המשפט קמא ננעלה בעניין אשמתו, וכי במסגרת זו המותב גיבש דעתו שהוא פועל ביודע לעיכוב ההליכים בתיק. המערער טען כי הדבר משתקף בזיהול של בית המשפט קמא בו ובמצבו הרפואי, בהחלטות הדיניות של המותב, ביחס מוטה לטובת המאשינה, בפעולות אקטיביות למנוע ממנו יצוג, בקביעת מועד דין-דיןズ בזמןים שאינם עברו עוד. לשיטת המערער יש בכלל הדברים כדי לבסס חשש ממשי למשוא פנים המחייב את פסולות המותב.

דין

7. לאחר שעניינו בטענות המערער, בהחלטת הפסלות ובפרוטוקולים שצורפו לערעור, הגעתו לידי מסקנה כי דין הערעור להידחות וזאת ללא צורך בתגובה המשיבה.

8. [] חוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 קבע כי המבחן לפסלותו של שופט הוא קיומן של נסיבות שיש בהן כדי ליזור חשש ממשוא פנים. בפסקה נקבע כי חשש זה נבחן במבחן אובייקטיבי מהמיר, המחייב סבירות מוחשית לכך שדעתו של השופט ננעלה ואני פתוחה עוד לשכנוע (ב"ש 48/75 ידיד נ' מדינת ישראל, פ"ד כת(2) 375 (1975)). עוד נקבע כי רק במקרים מסוימים ביותר יקבע כי יש בהחלטות הדיניות של המותב ובפעולות השיפוטית עצמה, כדי לבסס חשש שכזה (ע"פ 1988/94 בראון נ' מדינת ישראל, פ"ד מch(3) 608, 625-626 (1994); להרחבה ראו יגאל מרzel דיני פסלות שופט 178-174 (2006) וההפניות שם). טענותו של המערער אין מbasות חשש כי מקירה זה נמנא על מקרים חריגים אלו. היפך הוא הנכון. מהחלטתו המפוררת של בית המשפט קמא מיום 5.7.2017 ניתן ללמידה כי ככל אורך ההליך המותב הפגין סבלנות רבה ונוגג במערער באורך רוח.

9. סוף דבר, דין הערעור להידחות.

ניתן היום, י"א באב התשע"ז (3.8.2017).

ה נ ש י א ה

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

